

Una de les vinyetes de l'àlbum 'El retorn a la terra', de Ferri i Larcenet. MANU LARCENET / BANG EDICIONES

L'exili de l'urbanita

Còmic

El retorn a la terra 1. L'autèntica vida

Jean-Ives Ferri
i Manu Larcenet
Bang Ediciones, Barcelona, 2006
Josep Gálvez

Es qui llegeixen *Cavall Fort* ja coneixen aquesta fresca sèrie d'humorisme costumista i inspiració autobiogràfica, amb guió de Jean-Ives Ferri i dibuixos de Manu Larcenet, que tracta sobre les reaccions d'un urbanita en la seva immersió en la vida

rural. A França va aparèixer primer al setmanari *La Vie*, i des del 2002 es publica en llibres recopilatoris (ja està anunciada la publicació del quart volum).

Tot i que aquesta experiència afecta en realitat una jove parella, la formada per Marieta i Manu, és ell qui assumeix el protagonisme en acceptar una decisió de la seva companya, la de traslladar-se a viure a un poble petit i allunyat de la ciutat, canvi per al qual, evidentment, no estava gens preparat, com ho demostren les contínues reaccions d'estranyesa al llarg de l'adaptació i una perllonga-

da melangia i reivindicació del retorn a la seguretat dels costums i formes de viure urbans.

Malgrat l'extensió de la xarxa de canals de comunicacions en la nostra societat, el cert és que els que existeixen entre el món rural i l'urbà funcionen gairebé en un únic sentit, de l'urbà cap al rural, fet que provoca distància i un gran desconeixement de la seva realitat, mes enllà de la depredadora proliferació de les segones residències.

Els diferents episodis de mitja pàgina reflecteixen la dependència de la informà-

tica, que d'altra banda relativitza el concepte de soledat i redueix radicalment l'aïllament, la dificultat de relacionar-se amb els seus nous veïns, el descobriment *kamakista* de la realitat rural, l'especial disseny de interiors amb capses de cartró... I així, anècdota rere anècdota, veiem com la vida dels petits pobles no només es torna sovint exòtica, sinó que incorpora reptes i perills per a la gran majoria dels habitants de les ciutats, inclosos els animals domèstics que, com Tigre, el gat de la nostra parella, han perdut, i han de recobrar, el seus instints d'espècie.

El pirata de l'espai

Freakando

Captain Herlock

Jonu Media

Carles Santamaria

Un esperit lliure recorre les galàxies a bord de la seva nau. El capità Harlock és un pirata de l'espai que comanda l'*Arcàdia*, un mena de galió sideral amb un ordinador central que té vida pròpia. L'acció té lloc el 2977, quan els humans han colonitzat pràcticament tota la galàxia i la corrupció regna a l'Univers. Harlock és una mena de capità Nemo, que ha decidit passar de la humanitat i establir les seves pròpies lleis. En el seu cas, l'anarquia és la màxima. Ell fa

Aquest és l'aspecte del capità Harlock. SP

i deixa fer, no dona ordres i la seva tripulació són una colla d'arreplegats. Però una cosa és certa: sempre pot comptar amb ells.

Aquest pirata de l'espai va aparèixer com un *manga* obra de Leiji Matsumoto el 1977, que posteriorment va ser portat a l'animació. Originalment, el capità havia

d'enfrontar-se a les Mazone, una espècie de dones vegetals que volien conquerir el món. La seva líder era la reina Lafresia, que en el fons se sentia atreta pel seu rival pirata.

La tripulació de l'*Arcàdia* compta amb l'atractiva pilot Kei Yuki, el primer oficial Yattaran i Mimeh, una

alienígena que s'alimenta de begudes alcohòliques, a banda d'altres personatges secundaris.

El llançament del magnífic *digi-pack* amb tres DVD *Captain Herlock* reviu una sèrie a la qual li havíem perdut el rastre. En aquesta ocasió, el pirata s'ha d'enfrontar directament amb Nu, un espectre que vol dominar l'univers amb la por. Però, esclar, el pirata no en té. Una curiositat: el nom de Harlock ha estat canviat per Herlock en aquest DVD, donades les incompatibilitats creatives entre el creador del *manga* Matsumoto i el director d'aquesta producció animada Rin Taro. Ja sigui amb la lletra *a o e*, el pirata manté amb fermesa el timó de la llibertat.

Superar els límits de la màgia

Infantil i juvenil

Rosanda i l'art d'encantament

Ángeles González-Sinde
Traducció de Beatriz Bueno
Il·lustracions de Juanjo Cortés
Barcelona, 2006. A partir de 9 anys

Andreu Sotorra
www.andreusotorra.com

Amb aquesta novel·la, Ángeles González-Sinde (Madrid, 1965) va guanyar l'últim premi Edebé. Provenent de l'àmbit del cinema i la televisió —per ofici i per vena familiar—, l'autora hi mostra les virtuts i els defectes propis d'una primera novel·la. Les virtuts: un llenguatge senzill, una trama àgil i centrada en el que vol explicar, i un registre adequat als lectors als quals s'adreça. Els defectes: utilitzar enmig del realisme recursos ultramàgics que pequen d'inexplicables i també resulten ingenus.

Fer servir els Reis Mags i una carta equivocada que la mare posa dins el sobre de la seva filla fa que la novel·la sembli només apta per a primers lectors. Però el fet és que hi ha un contingut de fons que tan sols pot ser entès a partir d'una certa maduresa personal: el pare que no hi és, el pare mort, el pare que es busca. El llast de la intenció de fer una novel·la

de qualificació *infantil* ha fet caure l'autora en la trampa de no aprofundir amb més força en el que és el principal motiu de fons.

Cal, doncs, abans d'entrar en la lectura, que el lector superi aquestes prevencions: l'extensió (275 pàgines); la ingenuïtat d'algunes sortides, com una bola que tradueix l'extensió a l'estil d'un diccionari virtual; la mare, que es retrata sense contrapès com una convençuda que els Mags existeixen; la semblança gens raonada entre uns personatges d'Orient i alguns dels individus que s'han deixat a casa; el casal d'Egipte on es troba un dels Mags, astrònom i envoltat de telescopis, però —no hi busquem explicació— també receptor real dels milers de cartes que els han enviat els infants.

Tot això és el que fa bascular la trama entre un bon material literari de fons —la recerca del pare que no hi és i que no tornarà mai— i el típic recurs de conte *infantil* que, només pel fet de ser *infantil*, sembla que s'hagi de farcir de qualsevol sortida sota l'empara de la màgia. Ho remata la conclusió —mig justificació— de la mateixa autora, en boca de la seva petita protagonista: "Per això les coses bones i les coses dolentes sembla que et poden passar qualsevol dia... per art d'encantament".

El cas del robatori dels diamants

Joachim Fredrich. Il·lustracions de Mikel Valverde. Edebé. Barcelona, 2006. A partir de 8 anys.

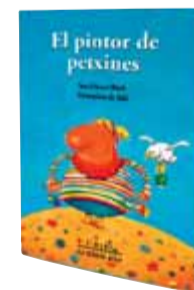
En un càsting, tot comença bé quan s'hi troben vells coneixuts, però no acaba tan bé quan un d'ells desapareix amb un misteriós collar de diamants. L'agència de detectius té feina llarga.

El pintor de petxines

Anna Obiols. Il·lustracions de Subi Edicions de L'Albí. Berga, 2006
A partir de 6 anys

El premi Parcir d'àlbum il·lustrat va distingir aquest àlbum que trasllada els lectors al medi marí. L'amistat d'un mariner i una balena dona peu a unes làmines en què els elements engrandeixen el protagonista.

El gran llibre de màgia de Les Tres Bessones

Àngels Navarro. Il·lustracions de R. Capdevila. Destino i Cromosoma. Barcelona, 2006. A partir de 6 anys
Àlbum que desvela secrets de la màgia clàssica de la Bruixa Avorrida i que ensenya un grapat de jocs de mans de la mà de tres de les seves alumnes.

